

[Bomholt.]

Haab, at man overalt i Kommunerne vil rejse nye Ungdomsskoler, ikke blot i Købstæderne og Stationsbyerne, men ogsaa i Landkommunerne. Det er meget vigtigt, at der gives hver enkelt ung Mand og Kvinde i den her omhandlede Alder konkret Tilbud vedrørende det Skolearbejde, der staar for.

Hvad Nævnene angaar, sammensættes de nu paa en saadan Maade, at enhver, der alvorligt og energisk interesserer sig for Ungdomsskolen, maa kunne finde sin Plads inden for Nævnenes Rammer og gøre et Arbejde dér.

Hvad Lærerne angaar, vil jeg alvorligt ønske, at Skolen maa finde de Lærere, der med brændende Energi vil gaa ind i Arbejdet; det er til syvende og sidst af Lærernes Indsats, at Skolerne afhænger.

I den Beretning, der er afgivet vedrørende Undervisningen i Ungdomsskolen for ufaglærte Arbejdere i Esbjerg, skriver Skoledirektør Olaf Petersen — jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til et Citat —:

„Samarbejdet med Arbejdsgiverne har været fortrinligt, og vi benytter her Lejligheden til at understrege, at uden et saadant Samarbejde vil Resultatet sikkert ikke blive saa godt. Samtidig vil vi gerne pege paa, at en almindelig Henstilling til Landets Arbejdsgivere fra deres Hovedorganisationer om at støtte denne Undervisning formentlig vil være af stor Værdi, navnlig hvis der ad samme Vej henstilles, at der ved Ansættelser vises et særligt Hensyn til de unge, der har gennemført denne Undervisning med et godt Resultat.“

Jeg vil udtale Haabet om, at ikke blot Arbejdsgivernes, men ogsaa Arbejdernes Organisationer saavel som Husmandsorganisationerne vil interessere sig for Skolen og gøre en direkte Indsats for den. Vi har Grund til i de Aar, der kommer, at tilstræbe den størst mulige Dygtiggørelse af Ungdommen; den vil faa Brug for alle sine Evner og Kræfter.

Julin: Efter at der i Udvalget er opnaaet Enighed om en Række Ændringer af det foreliggende Lovforslag, er mit Parti af den Opfattelse, at Lovforslaget har faaet et saadant Indhold, at vi med Glæde kan være med til dets Gennemførelse. Efter at Udvalgets Ordfører har gjort Rede for Ændringsforslagene, finder jeg ingen Anledning til at gøre yderligere Bemærkninger om disse, og jeg kan i øvrigt i det store og

hele henvide til de Tanker, jeg gav Udtryk for ved Lovforslagets første Behandling.

Den nye Skoleform vil nu om kort Tid være en Kendsgerning, og det er mit Haab, at der herigennem maa rækkes mange af de unge i Byerne, der i alt Fald undervisningsmæssigt set hidtil har gaaet for Lud og koldt Vand, en hjælpende Haand.

Jeg har ikke under Behandlingen af Lovforslaget ændret Syn med Hensyn til Spørgsmaalet om tvungen eller frivillig Undervisning. Jeg tror fortsat, at det er den rigtige Vej, der er slaaet ind paa, naar vi nu gennemfører Loven om den frivillige Ungdomsskole. Bladet „Politiken“ bragte for nogle Dage siden en Artikel om et interessant Rundspørge blandt Eleverne i Skolen for den ufaglærte Ungdom i Odense. Paa Spørgsmaalet: Synes du, Skolen skal være tvungen eller frivillig? stemte ikke mindre end 75 pCt. af de unge for, at Skolen skulde være frivillig. Som Motivering for sin Afstemning skrev en af Eleverne — jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til et ganske kort Citat —:

„Ungdomsskolen skal være frivillig, da de, der kommer paa Skolen af sig selv, kommer der af Interesse, for at lære noget, medens de, der bliver tvungne paa Skolen, ikke interesserer sig for Arbejdet og prøver at forstyrre Undervisningen, hvilket vil skade dem, der vil lære noget.“ Enklere, klarere og bedre kan det vel ikke siges. Det er Folkets Røst, det vil sige Ungdommens Røst, og den gør vi vel i at lytte til i denne Forbindelse, ikke mindst de, der stadig er Tilhængere af den obligatoriske Ungdomsskole.

Jeg venter ikke, at denne Lov vil komme til at sætte dybe Spor i Landsognene. Forholdene med Hensyn til den opvoksende Ungdom ligger nu engang helt anderledes her end i Byerne. Arbejdsforholdene er forskellige, Fritiden er kortere, Fristelserne er heller ikke saa store. De unge paa Landet er vel nok mere hjemme end ufaglærte i Byerne, og mange af de unge paa Landet besøger Efterskolen, Aftenskolen, senere Højskolen, Landbrugsskolen eller Husholdningsskolen. Men venter jeg mig ikke saa meget af Loven for Landbougdommens Vedkommende, er det paa den anden Side mit Haab, at den ufaglærte Ungdom i Byerne vil tage den Haand, Samfundet her rækker den, saa saa mange som muligt igennem denne nye Skoleform kan faa Hjælp til at leve et rigere Menneskeliv, Hjælp til Dygtiggørelse til at øve en nyttig Samfundsgerning og faa, som Digteren siger